Schönberg Summer School 2024

Muz. dr. arte viz. Claudia Popescu

A trecut aproape un an de la dispariția arh. Mac Popescu care a fost nu doar un mare arhitect, un mare pedagog dar și un mare ctitor. Era un om care găsea și folosea la maxim posibilitățile oamenilor, echipelor, materialelor, contextelor. Nu putem ști ce spera el de la baza de cercetare pe care a creat-o la Dealu Frumos, Sibiu, dar putem spera că am fructificat măcar o parte din posibilitățile latente de acolo.

Arhitectura este o încercare de a aduce în existență ceva imaginat. Fotografiile de la școala de vară Schönberg 2024 au arătat acest proces pas cu pas, începând cu proiectul bucătăriei realizat în urma unui concurs studențesc. Proiectul semnat de studenți, realizat cu munca studenților va deservi activitățile viitoare ale Școlii de vară. Va fi deci folosit de studenți. În lipsa unor lucrări mai ample precum restaurarea șurilor din Gospodăria Verde, acest proiect răspunde la nevoile studenților de colaborare practică, de testare a unor idei, metode, aptitudini practice, dar și de organizare. De asemenea, prin modul de lucru eșalonat, răspunde și la nevoia de lucru terminat, pentru că fiecare proces din cadrul proiectului a fost finalizat pe perioada școlii de vară. Anul trecut a fost terminată structura și asigurată o învelitoare temporară, iar anul acesta au fost terminate închiderile (chiar dacă nu și ferestrele bucătăriei). Pentru anul viitor ne-am propus realizarea interiorului și a mobilierului pentru acest spațiu.

Existența școlii de vară de la Dealu Frumos, Sibiu necesită participarea activă și colaborativă a studenților care creează un cadru pentru viitoarele lor interacțiuni. Dar făcând aceasta, ei oferă un model de bune practici și în comunitate. Nu trebuie pierdută din vedere îmbinarea dintre respectul pentru

tradiție și deschiderea către nevoile studenților printr-o prospectare a nevoilor viitoare. Aceștia au proiectat o clădire nouă în spiritul arhitecturii tradiționale din gospodărie (șopronul) care a fost înlocuită cu actuala sală de mese. Dar un spațiu plăcut pentru socializare necesită mai mult decât formele tradiționale. Nu a lipsit nicio notă modernă, lamele cu rol de brise-soleil, aduse la viață de Theodor Dobrescu după indicațiile Ioanei Ardelean. Acestea au completat ideile tinerești ale proiectului realizat de Diana Milică-Rafalet, Mara Șandru si Tudor Matei Onofrei. Trebuie notat aici că trecerea de la proiect la alocarea și măsurarea de materiale, stabilirea calendarului, etc. au căzut în sarcina Ioanei Ardelean.

Să vedem cum visul a prins realitate.

După ce am rezolvat unele detalii administrative prin refacerea rețelei de canalizare din curte, au fost demontate rețelele din bucătărie și a început demolarea acesteia. Am căutat să recuperăm cât mai mult din materialele vechi. Scândurile vechii închideri au fost refolosite. O parte pentru acoperiș și o parte pentru crearea a doi stâlpi cu o structură gândită de studenți pentru a susține cele două pânze ale umbrarului atât de necesar pentru lucrul în zilele însorite. Blocurile de BCA folosite ca izolație, nefiind potrivite cu zona și nici într-o stare prea bună după demolare, au fost dăruite unui vecin. Structura vechii bucătării a fost deocamdată păstrată până la finalizarea lucrărilor de la acoperiș: a mai rămas de realizat o deschidere, precum și interiorul acoperișului.

Tot ce a depins de echipă a fost bine făcut. Dar au fost și factori externi, precum creșterea prețurilor la materiale sau anularea unei donații, care au

dus la renunțarea la fabricarea ferestrelor în decursul acestei școli. De asemenea, probleme cu calendarul au fost aduse de vremea nefavorabilă și de timpul necesar pentru demolare. Prima săptămână a fost alocată demolării vechii structuri și repunerii țiglei, după ce a fost pusă sub aceasta folie și vata bazaltică.

Soclul noii clădiri a fost finisat la nivelul solului cu zidărie de piatră. Toate scândurile geluite pentru fațadă au fost tăiate de participanți cu fierăstrăul și fixate cu niște cuie fără floare. Pentru zonele triunghiulare dintre grinzi au fost create niște capace care au trebuit adaptate la profilul nu foarte regulat al grinzilor.

Am făcut și ordine printre lucrurile adunate într-una dintre șuri.

Serile au fost rezervate pentru relaxare. Ne-am bucurat de concertele organizate cu ocazia Zilelor Agnitei. Am organizat seri de Karaoke, dar și seri de fotbal sau proiecții de filme. Ne-am bucurat și de vizita și lucrul cu foștii participanți, cu ocazia zilei Porților Deschise.

Restaurarea monumentelor istorice studiată în Secția UAUIM de la Sibiu necesită colaborarea mai multor discipline. În sprijinul unei astfel de pregătiri complexe, am încercat să atragem ca lectori istorici de artă, arheologi, meșteri (în viitor sperăm să atragem și arhitecți peisagiști). Învățarea non-formală din cadrul Școlii promovează ideea de colaborare între arhitectul proiectant, constructor şi meșter, chiar dacă aceste roluri au fost reunite în cazul unor participanți.